

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/182/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716200430
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6716200430.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov JUDr. Danice Kočičkovej a Mgr. Kataríny Katkovej v spore žalobcu: L. Q. K., nar. XX .XX. XXXX, bytom v V., V. č. XXX, zastúpená JUDr. Martinou Mészáros Bariakovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom vo Zvolene, Bystrický rad 453/77, proti žalovanému: Y. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom v V. B., V. B. č. XXX, zastúpený JUDr. Ľubicou Flíderovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom vo Zvolene, Trhová 1, v konaní o zaplatenie 20.930 €, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 13C 9/2016 zo dňa 26. 03. 2018, v spojení s opravným uznesením 13C 9/2016 - 297 zo dňa 26. 04. 2018 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 20 436 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I.)

V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.)

Žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu vo výške, ako bude rozhodnuté osobitným uznesením (výrok III.).

Znalkyni MUDr. Jane Bahledovej, nar. XX. XX. XXXX, ev. č.: XXXXXX s miestom výkonu činnosti vo Zvolene, Hviezdoslavova 1 priznal právo na znalečné voči žalovanému 1/ v celom rozsahu o výške, ktorého bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok IV.). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť štátu na účet súdu súdny poplatok zo žaloby vo výške 1 226 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok V.).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: že žalobca sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 19 320,- € s prísl. titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (po pripustení rozšírenia žaloby 20.930 Eur). Sťaženie spoločenského uplatnenia spôsobil žalovaný v súvislosti s ublížením na zdraví dňa 30.4.2013. Skutok, ktorý žalovaný spáchal uvedeným konaním je riešený v trestnom konaní vedenom Okresným súdom Veľký Krtíš pod sp. zn. 9T/134/2014, ktoré v dobe podania žaloby na súd ešte nebolo právoplatne skončené. Žalobkyňa uviedla, že okrem fyzických poranení jej žalovaný útokom spôsobil akútnu stresovú reakciu, ktorá viedla k recidivujúcej depresívnej poruche, konkrétne k ťažkej posttraumatickej stresovej poruche s rozvojom trvalých nepriaznivých zmien osobnosti a s masívnym dopadom na pracovný potenciál oproti zdravej osobe v rovnakom fyzickom veku. Následkom konania žalovaného sa u nej prejavujú príznaky stiesnenosti, poruchy emócií a najmä došlo k poruche normálneho sociálneho fungovania, čo značným spôsobom ovplyvňuje jej život. V dôsledku konania žalovaného má psychické problémy, ktoré sa prejavujú strachom z cudzích ľudí, nebyť konania žalovaného, jej život by bol normálny. Psychickú ujmu najprv diagnostikoval MUDr. Hacek, ktorý hodnotil sťaženie jej spoločenského uplatnenia na 1 200 bodov. Pre účely trestného konania bol vypracovaný znalecký posudok č. 32/2014 MUDr. Tiborom

Ďurianom, ktorý diagnostikoval posttraumatickú stresovú poruchu s dekompenzovanou recidivujúcou depresívnou poruchou. Poukázala na to, že znalecké posudky, ktoré sa nachádzajú v trestnom spise č.k. 9T/134/2014, na ktoré poukazujú oni, ako aj žalovaný, sú protichodné, preto žiadali doplniť dokazovanie nariadením znaleckého dokazovania na posúdenie momentálneho zdravotného stavu žalobkyne a či konaním žalovaného vznikla uvedená porucha u žalobkyne.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, poprel žalovanou uvádzané konanie dňa 30.4.2013. Uplatnený nárok zo sťaženia spoločenského uplatnenia v žiadnom prípade nevznikol v súvislosti s údajným zranením žalovanej zo dňa 30.4.2013. Ako dôkaz uviedol Znalecký posudok č. 11/2014, 14/2014, 15/2014 T. G. I., T. Z. W. a T. C. J., v ktorých znalkyne posudzovali a zodpovedali otázky ako znalkyne pribraté vyšetrotateľom v rovnakom trestnom konaní ORP-279/KP-VK-2013, ako bol pribratý znalec MUDr. Tibor Ďurian.

4. Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil skutkový stav, ktorý posudzoval podľa § 420 ods. 1, § 444 Občianskeho zákonníka, § 1, § 2 ods. 2, § 4 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, 2, 4 Zákona č. 437/2004 Z.z., ust. § 1 Opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č. 3266-OL-2012 zo dňa 14.5.2012 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2012.

5. Súd prvej inštancie mal za preukázané rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. 9T/134/2014-366 zo dňa 18.1.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 2To/28/2016 zo dňa 14.6.2016, že žalovaný bol uznaný za vinného, že dňa 30.4.2013 asi o 20.15 hod. v chodbe spoločného rodinného domu č. XXX v V., po predchádzajúcej hádke sotil do oblasti hrude svoju bývalú manželku, pričom poškodená chrbtom narazila do dverí, udrela si ľavú ruku o zárubňu dverí, potom jej vykrútil pravú ruku, poškodená utrpela pomliaždenie prednej strany hrudníka v oblasti paže, s podliatinou na dorzolaterálnej strane ľavého ramena o veľkosti 4x3 cm a ľavého prsníka s prítomnou podliatinou na rozhraní horných kvadrantov prsníkov o veľkosti 5x3 cm, utrpela pomliaždenie a podvrtnutie oblasti TH chrbtice, ktoré sa prejavili poklopovou a tlakovou bolestivosťou oblasti hrudnej chrbtice na ľavej strane paravertebrálne pod úrovňou lopatiek vo veľkosti asi 8-9 hrudného stavca bez podliatiny a s obmedzením dynamiky, ktoré boli hodnotené ako tchorakálny (hrudný) poúrazový bolestivý syndróm. Pomliaždenie pravého predlaktia a pomliaždenie a podvrtnutie pravého zápästia bez úrazových zmien na kostiach s pracovnou neschopnosťou 21 dní. Za čo bol žalovaný odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, ktorý bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a zároveň sa mu určil aj probačný dohľad. Ďalej bol žalovaný povinný uhradiť poškodenú, t.j. žalobkyňu z titulu náhrady škody sumu vo výške 865,- €, pričom žalobkyňa, ako poškodená so zvyškom nároku na náhradu škody bola odkázaná na konanie vo veciach občiansko-právnych. Okresný súd rozsudkami v trestných veciach mal za preukázané porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného voči žalobkyňu.

6. Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že žalovaný má povinnosť uhradiť žalobkyňu škodu titulom sťaženia jej spoločenského uplatnenia vo výške 20 436,- €, vychádzal z hodnoty sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 1 300 bodov a sumy 15,72 € za jeden bod, aplikujúc opatrenie Ministerstva zdravotníctva SR zo 14.5.2012. Nárok na náhradu vznikol ku dňu skutku, t.j. ku dňu 30.4.2013. Pokiaľ žalobkyňa uplatňovala sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 20 930,- €, pričom k výpočtu hodnoty dospela tým spôsobom, že 1 300 bodov vynásobila hodnotou bodu, avšak za rok 2013 vo výške 16,10 €, okresný súd žalobu žalobkyne v tejto časti zamietol, ako nedôvodnú.

7. Okresný súd v plnom rozsahu poukázal na znalecký posudok č. 36/2017, vypracovaného znalkyňou T. Y. X., znalkyňou z odboru psychiatria, uviedol, že znalkyňa znaleckým posudkom, vyjadrením k námietkam zo strany žalovaného, jej výsluchom odstránila všetky námietky žalovaného. Okresný súd poukázal, že aj v trestných konaniach, vedených pred Okresným súdom Veľký Krtíš č. 9T/134/2014 a pred Okresným súdom Zvolen, vedeného pod č.k. 3T/147/2013 sa sudy vysporiadávali hlavne so znaleckým posudkom vypracovaným znalkyňami T. G. I., T. Z. W. a T. C. J. s tým, že sa jedná o znalecký posudok č. 11, 14 a 15/2014, pričom vo vyššie uvedených konaniach podľa názoru okresného súdu bolo riadnym spôsobom vysporiadané sa s týmto znaleckým posudkom s poukazom na ďalšie znalecké posudky, ktoré boli v predmetných konaniach urobené, čo vyplýva z citovaných a reprodukováných dôkazov, pričom okresný súd hlavne poukázal na odôvodnenia rozsudkov v trestnej veci OS Zvolen č.k.

3T/147/2013, kde bolo jednoznačne sa vysporiadané s námietkami ohľadne tohto znaleckého posudku, k čomu sa okresný súd v celom rozsahu pripojil. Znalčka T. Y. X. uzatvorila, že vyšetrením zistila: posttraumatická stresová porucha, chronifikovaný priebeh F41.3, recidivujúca depresívna porucha, terajšia ťažká epizóda, bez psychotických príznakov, trvalé osobnostné zmeny. Žalobkyňa v dôsledku prežitej traumy dňa 30.4.2013 doteraz trpí duševnou poruchou a to posttraumatickou stresovou poruchou, chronifikovanou recidivujúcou depresívnou poruchou, trvalými zmenami osobnosti, spadajúcu pod položku č. 255 (vážne duševné poruchy, vzniknuté spôsobením otrasných alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesňových situácií). Okresný súd mal preukázaný aj vznik škody vo výške 20 436,- €, a preto zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy. Žalobkyňa preukázala aj príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného pri skutku zo dňa 30.4.2013, z ktorého bol uznaný za vinného a vznikom škody vo výške bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Okresný súd žalobe ako čiastočne dôvodnej vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie škody vo výške 20 436,- €.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, § 259 CSP.

9. Podľa ust. § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, okresný súd zaviazal žalovaného na náhradu súdneho poplatku, keďže žalobca, ktorý bol poplatník súdneho poplatku z návrhu na začatie konania je v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) Zákona o súdnych poplatkoch oslobodený od platenia súdneho poplatku a súd jeho návrhu v prevažnej miere vyhovel.

10. Proti rozsudku do výrokov I., III., IV. a V. podľa § 355 ods. 1 CSP, v lehote v súlade s § 362 ods. 1 CSP podal odvolanie žalovaný, proti výroku II. podala odvolanie žalobkyňa.

11. Žalovaný podal odvolanie podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) CSP, navrhol rozhodnutie v napadnutých výrokoch zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalovaný poukázal na to, že rozsudok súdu prvej inštancie je nezákonný, nedôvodný, nepreskúmateľný.

12. Nesprávnosť rozhodnutia žalovaný videl v tom, že súd prvej inštancie ho zaviazal na plnenie hoci v súlade s § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin ... ako aj o tom, kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku (vznikom škodového následku, ak je znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty). Rozsah viazanosti rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal je daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň významnými okolnosťami, pre rozhodnutie o uplatnenom nároku. Podľa rozhodnutia R 35/1993 v občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku a tým aj formou zavinenia predpokladaného Trestným zákonom. Odvolateľ uviedol, že bol právoplatne uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a ublíženie na zdraví bolo v rozsudku špecifikované s pracovnou neschopnosťou 21 dní. Rozsah resp. druh ublíženia na zdraví je súčasťou výroku trestného rozsudku o vine žalovaného, ktorým je civilný súd viazaný, keď vina žalovaného bola jednoznačne ustálená nie ako kvalifikovaná ujma na zdraví žalobkyne. Žalovaný bol zaviazaný nahradiť žalobkyni škodu vo výške 865 €. V trestnom konaní, ktorým bol odsúdený za skutok z 30. 04. 2013 bolo vykonané znalecké dokazovanie duševného stavu žalobkyne dvoma znalcami z odvetvia psychiatrie a jedným znalcom z odvetvia psychológie. Orgány činné v trestnom konaní si osvojili závery znaleckých posudkov č. 11, 14 a 15 T. G. I., T. Z. W. a T. C. J., z ktorých vyplýva záver, že konanie žalovaného zo dňa 30. 04. 2013 nezapríčiniť súčasný psychický stav žalobkyne, ani ho neakcelerovalo a ani neakcelerovalo jej stav pred incidentom. Stav po incidente neovplyvnil jej obvyklý (doterajší) spôsob života a v tomto zmysle u nej nezanechal následky. Vzhľadom na charakter zisteného duševného ochorenia je vysoko pravdepodobné, že sama sa podieľala na vzniknutej konfliktnnej situácii. Záver posudku bol taký, že konanie žalovaného nezapríčiniť súčasný psychický stav žalobkyne. Rozsah somatických zranení žalobkyne zo skutku zo dňa 30. 04. 2013 bol nesporne ustálený súdnym znalcom MUDr. O. V. v znaleckom posudku č. 7/2014, v ktorom uviedla, že u poškodenej (žalobkyne) sa jedná o zhoršenie potiaží, ktoré sú u pacientky dlhodobého charakteru (zmeny na chrbtici a pooperačný stav v oblasti zápästia pravej ruky), nezistila úrazovú príčinu súčasných obtiaží žalobkyne. Nie je teda preukázaný samotný vznik škody uplatnenej žalobným návrhom a rovnako nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného pri skutku zo dňa 30. 04. 2013 a vznikom škody vo výške priznaného bodového ohodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd prvej inštancie mal k dispozícii dva rozdielne znalecké posudky na skúmanie duševného stavu žalobkyne, pričom okresný súd poukázal na to, že v trestnej veci Okresného súdu Zvolen 3T 147/2013 sa súd jednoznačne vysporiadal s námietkami ohľadne tohto znaleckého posudku (MUDr. G. I. a spol.), k čomu sa súd prvej inštancie

v celom rozsahu pripojil. Súd prvej inštancie v rozpore s ustálenou judikatúrou odôvodnil napadnutý rozsudok osvojením si dôvodov rozsudku v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod . sp. zn. 3P 147/2013. Súd však mal postupovať tak, že dva rozdielne znalecké posudky zhodnotí v tom zmysle, ktorý z nich a z akých dôvodov vezme za podklad. Súd si nemôže vybrať jeden zo znaleckých posudkov a na ďalšie bez ďalšieho neprihliadnuť ak majú rozdielne závery. Musí všetky vyhodnotiť v tom zmysle, ktorý z nich a prečo je pre neho určujúci pre podklad rozhodnutia a z akých dôvodov nevychádzal zo záverov z druhého znaleckého posudku. Pochybnosti o správnomi záverov znaleckého posudku MUDr. X. nemôže byť podkladom správneho, zákonného a presvedčivého rozhodnutia súdu prvej inštancie, poukázal na svoje písomné vyjadrenie k znaleckému posudku zo dňa 05.10.2017.

13. Proti rozsudku v časti zamietnutia žaloby podala odvolanie žalobkyňa, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok v časti zamietnutia zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť jej sumu 20.930,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Za nesprávne právne posúdenie považovala, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval § 5 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z. z., pretože pri určení výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, mal vychádzať z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu, čo je za jeden bod 16,10 Eur. Žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 20 930 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a prizná trovy konania.

14. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v časti, v ktorej žalobe vyhovel potvrdiť. Znalkyňa T. Y. X. nepochybným spôsobom potvrdila existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a vznikom škody. Skutočnosť, že trestný súd skutok žalovaného podriadil pod skutkovú podstatu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona nie je prekážkou toho, aby žalobkyňa uplatnila svoj nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia v civilnom konaní. Civilný súd je viazaný rozhodnutím trestného súdu jednak, čo do skutočnosti, že bol spáchaný trestný čin a tiež, čo do osoby, ktorá ho spáchala, pričom odkaz na judikát R 35/ 1993 na tom nič nemení. Tento nemožno vykladať tak, že pokiaľ žalovaný nebol odsúdený za trestný čin ublíženia na zdraví v tzv. kvalifikovanej skutkovej podstate § 156 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, že to automaticky vylučuje vznik sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne z dôvodu spôsobenia jej posttraumatickej stresovej poruchy. Samotná dĺžka pracovnej neschopnosti nedeterminuje vznik sťaženia spoločenského uplatnenia, resp. sťaženie spoločenského uplatnenia môže vzniknúť aj bez toho, aby bola práceneschopnosť dlhšia ako 42 dní. Škoda na zdraví, teda aj sťaženie spoločenského uplatnenia, môže vzniknúť aj bez toho, aby poškodená osoba bola objektívne práceneschopná, alebo lekárom za práceneschopnú uznaná. Pokiaľ ide o znalecký posudok T. G. I., MUDr. Z. W. a T. C. J. č. 11, 14, a 15. 2014 vyhotovené v trestnom konaní, predmetom bolo skúmanie zistenia príčinnej súvislosti medzi pracovnou neschopnosťou poškodenej a zranením, ktoré utrpela poškodená v dôsledku útoku žalovaného, teda závery týchto znaleckých posudkov nie sú pre účely tohto konania vôbec použiteľné. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď nevypočul znalkyne, ich výsluch vzhľadom na vykonaný komplexný znalecký posudok by bol nadbytočný. Súd prvej inštancie v konaní nariadil vykonanie znaleckého dokazovania a to práve za účelom odstránenia rozporov znaleckých posudkov predložených oboma stranami sporu do súdneho spisu. Znalkyňu MUDr. Y. X. aj vypočul a preto už nebolo nutné vykonať ďalšie dokazovanie. Vzhľadom na uvedené navrhla žalobe vyhovieť.

15. Žiadne iné vyjadrenia vo veci podané neboli.

16. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu podľa § 379, 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol, ako aj v závislých výrokoch o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil, pretože neboli splnené podmienky na potvrdenie rozhodnutia (§ 387 CSP) ani na jeho zmenu (§ 388 CSP) a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. V súlade s § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

18. Predmetom konania je nárok uplatnený žalobkyňou na zaplatenie náhrady za spôsobené sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré jej spôsobil žalovaný v súvislosti so skutkom zo dňa 30.04.2013. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaný jej okrem fyzických poranení spôsobil akútnu stresovú reakciu, ktorá viedla k recidivujúcej depresívnej poruche, konkrétne k ťažkej posttraumatickej stresovej poruche s rozvojom trvalých nepriaznivých zmien osobnosti a s masívnym dopadom na pracovný potenciál sumy oproti zdravej osobe v rovnakom fyzickom veku.

19. Súd prvej inštancie správne zisťoval existenciu predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu na zdraví.

20. V konaní bolo nesporné, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. 9T/134/2014-366 zo dňa 18.1.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 2To/28/2016 zo dňa 14.6.2016, bol žalovaný uznaný za vinného, že dňa 30.4.2013 asi o 20.15 hod. v chodbe spoločného rodinného domu č. 214 v V., po predchádzajúcej hádke sotil do oblasti hrude svoju bývalú manželku, pričom poškodená chrbtom narazila do dverí, udrela si ľavú ruku o zárubňu dverí, potom jej vykrútil pravú ruku, poškodená utrpela pomliaždenie prednej strany hrudníka v oblasti paže, s podliatinou na dorzolaterálnej strane ľavého ramena o veľkosti 4x3 cm a ľavého prsníka s prítomnou podliatinou na rozhraní horných kvadrantov prsníkov o veľkosti 5x3 cm, utrpela pomliaždenie a podvrtnutie oblasti TH chrbtice, ktoré sa prejavili poklopovou a tlakovou bolestivosťou oblasti hrudnej chrbtice na ľavej strane paravertebrálne pod úrovňou lopatiek vo veľkosti asi 8-9 hrudného stavca bez podliatiny a s obmedzením dynamiky, ktoré boli hodnotené ako tchorakálny (hrudný) poúrazový bolestivý syndróm. Pomliaždenie pravého predlaktia a pomliaždenie a podvrtnutie pravého zápästia bez úrazových zmien na kostiach s pracovnou neschopnosťou 21 dní. Za čo bol žalovaný odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, ktorý bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a zároveň sa mu určil aj probačný dohľad. Ďalej bol žalovaný povinný uhradiť poškodenej, t.j. žalobkyni z titulu náhrady škody sumu vo výške 865,- €, pričom žalobkyňa, ako poškodená so zvyškom nároku na náhradu škody bola odkázaná na konanie vo veciach občiansko-právnych.

21. Pokiaľ žalovaný namietal, že súd v civilnom konaní je viazaný v súlade s § 193 CSP rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin ... ako aj o tom, kto ho spáchal, ale aj právnu kvalifikáciu skutku (vznikom škodového následku, ak je znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty), a preto ak nebol odsúdený podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty nemôže civilný súd žalobkyni priznať škodu, ktorá je uplatňovaná, odvolací súd túto námietku považuje za neopodstatnenú. Žalobkyni v trestnom konaní nebola priznaná náhrada škody, ktorú uplatňuje v tomto konaní, ako poškodená so zvyškom nároku na náhradu škody bola odkázaná na konanie vo veciach občiansko-právnych.

22. Súd je v občianskom súdnom konaní vždy viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok a kto ho spáchal. Z výroku o vine je potom nutné vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu a skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatela. V občianskom konaní nie je súd viazaný oslobodzujúcim rozsudkom (R 58/1966). Výrok rozhodnutia o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo delikt, nerieši rozsah a výšku škody ani vtedy, keď je odškodniteľná ujma pojmovým znakom trestného činu. Medzi výškou škody uplatniteľnou v adhéznom konaní a výškou škody rozhodujúcou pre posúdenie trestnej stránky veci môže byť rozdiel. Súd v civilnom súdnom konaní nie je viazaný v zmysle § 193 CSP, pokiaľ ide o výšku škody. Nie je síce správne nevziať do úvahy závery zistenia urobené v tomto smere v trestnom konaní, avšak v občianskom súdnom konaní musia byť podľa potreby vykonané ďalšie dôkazy zistením skutkového stavu veci. Skutočnosť, že trestný súd skutok žalovaného podriadil pod skutkovú podstatu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona nie je teda prekážkou toho, aby žalobkyňa uplatnila svoj nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia v civilnom konaní.

23. Žalovaný v odvolacom konaní poukázal na nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, uviedol, že v trestnom konaní bolo vykonané znalecké dokazovanie duševného stavu žalobkyne dvoma znalcami z odvetvia psychiatrie a jedným znalcom z odvetvia psychológie, z posudkov č. 11, 14 a 15 T..

G. Lókšovej, MUDr. Z. W. a T. C. J., z ktorých vyplýva záver, že konanie žalovaného zo dňa 30. 04. 2013 nezapríčiniło súčasný psychický stav žalobkyne, ani ho neakcelerovalo a ani neakcelerovalo jej stav pred incidentom. Súd prvej inštancie mal k dispozícii dva rozdielne znalecké posudky na skúmanie duševného stavu žalobkyne, pričom okresný súd poukázal na to, že v trestnej veci Okresného súdu Zvolen 3T 147/2013 sa súd jednoznačne vysporiadal s námietkami ohľadne znaleckého posudku MUDr. G. I. a spol., k čomu sa súd prvej inštancie v celom rozsahu pripojil. Súd prvej inštancie v rozpore s ustálenou judikatúrou odôvodnil napadnutý rozsudok osvojením si dôvodov rozsudku v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod . sp. zn. 3P 147/2013. Súd však mal podľa odvolateľa postupovať tak, že dva rozdielne znalecké posudky zhodnotí v tom zmysle, ktorý z nich a z akých dôvodov vezme za podklad. Súd si nemôže vybrať jeden zo znaleckých posudkov a na ďalšie bez ďalšieho neprihliadnuť ak majú rozdielne závery. Musí všetky vyhodnotiť v tom zmysle, ktorý z nich a prečo je pre neho určujúci pre podklad rozhodnutia a z akých dôvodov nevychádzal zo záverov z druhého znaleckého posudku.

24. Odvolací súd uvedený odvolací dôvod považoval za taký, ktorý v súlade s § 389 ods. 1 písm. b) CSP je dôvodom na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie pre nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Nedostatok odôvodnenia, v tom zmysle, že nie je možné preskúmať na základe akej úvahy súd prvej inštancie zistil skutkový stav rozhodný pre posúdenie veci spôsobuje porušenie procesných práv účastníka v takej miere, že došlo k porušeniu práva účastníka na spravodlivý proces.

25. Súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu. Skutkovým základom súdneho rozhodnutia je súhrn skutkových zistení, ku ktorým súd dospel v priebehu konania. K skutkovým zisteniam súd dospieva posúdením (vyhodnotením) skutkových poznatkov. Skutkové poznatky súd získava viacerými spôsobmi, predovšetkým dokazovaním. Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí ich z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Právnym základom súdneho rozhodnutia sú právne závery, ktoré súd vyvodil, subsumovaním skutkového základu pod právnu normu.

26. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, pre nedostatok dôvodov nie je možné preskúmať úvahy súdu prvej inštancie, na základe ktorých zistil skutkový stav, t.j. ako vzhľadom na namietanie rozporných záverov znaleckých posudkov dospel k záveru o existencii predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu. Okresný súd nevyhodnotil v odôvodnení rozhodnutia dôkazy - znalecké posudky, tak, aby bola zrejma jeho úvaha, z akých konkrétnych dôvodov nevychádzal zo záverov znaleckého posudku, ktorý bol v rozpore so záverom znaleckého posudku znalkyne MUDr. X..

27. Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. V odôvodnení rozsudku, okrem iného súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil.

28. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie vzhľadom na obranu žalovaného poukazujúcu na rozdielne závery znaleckých posudkov - uvedením, že „súd v plnom rozsahu poukazuje na znalecký posudok č. 36/2017, vypracovaného znalkyňou T. Y. X., znalkyňou z odboru psychiatria s tým, že podľa názoru súdu, znalkyňa svojím znaleckým posudkom vyjadrením k námietkam zo strany žalovaného, ako aj samotným výsluchom znalkyne odstránila všetky námietky žalovaného. Tu súd poukazuje, že aj v trestných konaniach, vedených pred Okresným súdom Veľký Krtíš č. 9T/134/2014 a pred Okresným súdom Zvolen, vedeného pod č.k. 3T/147/2013 sa súdy vysporiadávali hlavne so znaleckým posudkom, vypracovaným znalkyňami T. G. I., MUDr. Z. W. a T. C. J. s tým, že sa jedná o znalecký posudok č. 11, 14 a 15/2014, pričom vo vyššie uvedených konaniach podľa názoru súdu bolo riadnym spôsobom vysporiadané sa s týmto znaleckým posudkom s poukazom na ďalšie znalecké posudky, ktoré boli v predmetných konaniach urobené, čo vyplýva z vyššie citovaných a reprodukovovaných dôkazov, pričom súd hlavne poukazuje na odôvodnenia rozsudkov v trestnej veci OS Zvolen č.k. 3T/147/2013, ako je to vyššie uvedené, kde podľa názoru súdu bolo jednoznačne sa vysporiadané s námietkami ohľadne tohto znaleckého posudku, k čomu sa súd v celom rozsahu pripája“ nezodpovedá ani podľa odvolacieho súdu

riadnemu odôvodneniu rozhodnutia, z ktorého by bolo možné zistiť konkrétnu úvahu súdu pri hodnotení jednotlivých dôkazoch a všetkých aj odporujúcich si dôkazov v ich vzájomných súvislostiach (nestačí len reprodukovať dôkazy, je potrebné ich vyhodnotiť vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu).

29. Vyhodnotenie dôkazov každého jednotlivu a všetkých dôkazov v ich vzájomných súvislostiach a z toho vyplývajúci zistený skutkový stav v odôvodnení rozhodnutia chýba a preto odvolací súd nemohol preskúmať správnosť skutkových zistení súdu prvej inštancie, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolaciu súdu neostala iná možnosť, ako rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, ktorou rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 20.436, Eur zrušiť v súlade s § 389 ods. 1 písm. b) CSP a v súlade s § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

31. Odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v časti, ktorou v prevyšujúcej časti žalobu zamietol v súlade s § 389 ods. 1 písm. c) CSP a v súlade s § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenie § 5 ods. 2, 4 Zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, podľa ktorého výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok. Ak teda nárok vznikol v roku 2013, treba vychádzať z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve za kalendárny rok 2012.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd zrušil rozhodnutie aj v časti závislých výrokoch o trovách konania a súdnom poplatku. V súvislosti s aplikáciou zákona č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších právnych predpisov odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, pričom sudca v konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka (§ 14 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch), preto výrok rozsudku o poplatkovej povinnosti nemá oporu v zákone o súdnych poplatkoch, preto ho odvolací súd v súlade s § 389 písm. a) zrušil a v tejto časti vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

33. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne vo veci rozhodne, odôvodnení rozhodnutia v súlade s § 220 ods. 2, 3 CSP, okrem iného jasne, stručne uvedie aký zistil skutkový stav, ako vyhodnotil dôkazy vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu. Z odôvodnenia rozhodnutia musí byť zrejme ako každý dôkaz jednotlivu hodnotil a ako vyhodnotil všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, vrátane hodnotenia dôkazov vzájomne si odporujúcich (znaleckých posudkov). Znalecké posudky zhodnotí v tom zmysle, ktorý z nich a z akých konkrétnych dôvodov zoberal za podklad, pričom ich vyhodnotí, a) z hľadiska pre vec podstatný záver o existencii žalobkyňou tvrdenej ťažkej posttraumatickej stresovej poruchy v súvislosti s ktorou uplatňuje náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, b) tvrdenej príčiny vzniku poruchy. V prípade, že súd prvej inštancie zistí zodpovednosť žalovaného za škodu - sťaženie spoločenského uplatnenia, výšku náhrady určí sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok (bod 31).

34. V súlade s § 396 ods. 3, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov konania súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

35. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).